

Cái bót đỏ

Nguyễn Quang Lập

Thực thì mình không biết anh tên là Chun hay Chinh hay Chung. Nghe chị vợ réo gọi tên anh cả trăm lần vẫn không nghe thủng.

Không biết hai người ở vùng nào của Quảng Nam? Mình đã sống bốn năm ở Quảng Nam, nghe quen tiếng rồi mà vẫn không nghe nổi tiếng của họ. Bình thường nếu thật tập trung vẫn nghe được, khi họ cãi nhau thì chịu, bó tay chấm com.

Ngày mới vô Sài Gòn mình trọ ở chung cư Lê Lợi gần chợ Bến Thành. Sáng sáng mình đi vòng ra góc phố nhỏ phía sau chung cư Lê Lợi ăn bún ốc, ăn xong đi tới góc cây sấu kéo ghế uống Cà phê Chung. Một cái thùng đựng thuốc lá, cái hộp gỗ pha cà phê và dăm bảy cái ghế nhựa nhỏ là thành cái quán vỉa hè. Cái biển gỗ to bằng cuốn vở ngoặc ngoác ba chữ bằng vôi sai cả chính tả: *Cò phê Trun* đóng lên thân cây sấu. He he cái quán cóc tầm vợ vậy mà cũng có biển hiệu.

Cà phê Chung không ngon nhưng thật, không phải cà phê hóa học, lại rẻ bất ngờ, có ba ngàn một cốc.

Vợ chồng anh Chung bán cà phê thuốc lá vừa thay nhau đưa com hộp cho quán com gần đây.

Ngồi quán lâu ngày mới biết họ không có nhà. Ngày đêm, mưa nắng gì họ cũng trú dưới gốc cây sấu này. Chỉ một vuông bạt nilon, nắng trải ra làm giường, mưa kéo căng lên làm mái nhà.

Ngồi quán lâu nữa mới biết họ vừa mới lấy nhau một năm nay. Vợ tròn theo trai, anh Chung kiếm khắp nơi, vô Sài Gòn gặp chị ở đây, ngay góc sấu này. Đêm nào hai người cũng ngồi tựa gốc sấu ngủ, rồi tựa lưng nhau ngủ, nên vợ nên chồng từ khi nào không biết.

Từ sáng sớm đến chiều tối, họ cắm cúi làm ăn, không nói với nhau câu nào, cứ như là không hề quen biết nhau. Khách ăn ở các quán quanh đây lâu lâu có người gọi Chung, cà phê! Chị dạ một tiếng thật to, lật đặt pha cà phê đưa khách. Quán com hộp gần đây gọi Chung, com! Anh dạ một tiếng thật to, phóng xe máy vù đi.

Từ sáng tới chiều tối chỉ nghe được hai tiếng dạ ấy thôi, còn thì họ như câm.

Đến tối mới sinh chuyện.

Tối. Anh trèo lên chạc ba cây sấu ngồi nhìn trộm buồng tắm lầu 2 nhà ai đó. Giấu mình sau thân cây, mặt mày cực kì nghiêm trọng, anh mắt môi mắt lợi nhìn như xói vào buồng tắm, cứ như anh đang rình bắt trộm chứ không phải nhìn trộm đàn bà con gái.

Chị dưới gốc cây nhảy chồm chồm, tay chỉ miệng réo.

Chị nói cả tràng dài, tuyệt không nghe được tiếng nào. Mình đoán chị đang rửa sả anh dám ngang nhiên nhìn trộm gái trước mặt vợ.

Chị vỗ háng bôm bốp, vừa nhảy chồm chồm vừa vỗ bôm bốp. Sau, tụt quần chĩa mông về phía anh vỗ bôm bốp, vừa vỗ vừa rửa sả. Đỉnh tai nhức óc.

Thiên hạ qua lại ngơ ngác nhìn, chẳng ai hiểu gì cả.

Một giờ sau anh tụt xuống. Họ cãi nhau. Cả hai trương gân cổ lên cãi, tuyệt không nghe được tiếng nào. Như là đang nghe hai người nước ngoài cãi nhau vậy.

Kết thúc cuộc cãi cọ là anh rượt chị quanh cây sấu, túm được chị, cho chị hai đá vào đít. Chị khóc ré, vừa khóc vừa rửa sả anh.

Anh trải bạt nilon, nằm lăn ra ngủ

Chị nói liên miên cho tới khuya rồi cũng lăn ra ngủ bên anh.

Quá nửa đêm kéo tấm bạt nilon trùm lên hai người, anh “đền” cho chị một phát. Và ngủ lịm cho đến rạng sáng.

Lại một ngày mới, cả hai sắp mặt làm ăn, không ai nói với ai một câu, cho đến tối anh lại leo cây nhìn trộm, chị lại chửi, họ lại cãi nhau và kết thúc bằng hai cú đá đít. Rồi lại ôm nhau ngủ.

Ngày nào cũng giống ngày nào.

Một đêm mình ra cây sấu đúng lúc anh vừa trên cây tụt xuống. Mình hỏi anh, nói sao anh cứ bám lấy chỗ này, muốn nhìn trộm thì đi chỗ khác khuất mắt chị, không được sao? Anh nói không được. Mình hỏi sao. Anh nói tui nhìn xem có phải con vợ tui không, nó có cái bốt đỏ gần bẹn.

Chị nhảy chồm chồm, tay chỉ miệng nói *nó lấu nó lấu!* (Nói láo nói láo). Chắc chị nghĩ anh bịa ra chuyện tìm vợ để đi nhìn trộm gái.

Anh trừng mắt quát chị, nói *ngâu ngâu!* (Ngu ngu)

Mình cười, nói gớm anh cẩn thận quá, không lẽ nhìn mặt không phát hiện ra vợ hay sao, lại phải xem cho được cái bốt? Anh nói không được. Mình hỏi sao. Anh nói cái mặt giống mà cái bướm không giống cũng không được. Tui phải kiểm tra chính xác có phải bướm vợ tui không, cả cái bốt đỏ sát bẹn nữa.

Chị nhảy chồm chồm, tay chỉ miệng nói *nó lấu nó lấu!* Anh quát chị, nói *ngâu ngâu!*

Mình mót cười muốn chết, thấy mặt anh rất nghiêm túc nên không dám cười, bèn làm bộ nghiêm túc hỏi anh, nói thế cái bà trên lầu cái bướm có giống vợ anh không. Anh nói giống, cả cái bốt đỏ gần bên cũng giống. Mình hỏi thế mặt bà đó có giống vợ anh không. Anh nói không giống lắm, chỉ hơi hơi giống thôi. Mình nhin không nổi, cười phì. Anh vẫn rất nghiêm túc, nói không mà, có thể con vợ tui làm lại mặt.

Chị nhảy chồm chồm nói lia xia. Hình như chị chửi anh, nói cái mặt đã không giống còn đòi đi so cái bướm, đúng là điên. Anh vắn mắt lên với chị, nói câm mồm đi.

Mình nói thứ đàn bà theo trai anh còn kiếm làm gì. Anh nói không được. Mình hỏi sao. Anh nói cái bốt đỏ quý hiếm lắm, nhờ nó mới đẻ ra con quý tử.

Chị nhảy chồm chồm, nói *nó lấu nó lấu*. Anh quát chị, nói *ngâu ngâu!* Chị bù lu bù loa chuyện gì đó, nghe mãi mình cũng hiểu ra, té ra cái nhà trên lầu là ổ điếm. Hình như chị chửi anh ngu, vợ đi làm điếm hãy còn tiếc.

Anh tức điên đuổi chị chạy quanh gốc sấu, túm được chị, đá đít chị hai đá, nói *ngâu ngâu!*. Mình gọi anh ra riêng ri tai, nói chỉ cần vào ổ điếm tìm đúng bà đó chơi một phát là biết vợ anh hay không. Anh gật đầu lia lịa, nói rồi rồi. Tui đang có tiền, thiếu năm chục ngàn nữa là đủ tiền chơi một phát.

Sau đó mình chuyển về trọ ở chung cư Miếu Nổi, băng đi nửa năm không qua lại cây sấu Cà phê Chung. Một hôm vừa vào cầu thang máy thấy anh trong đó, anh đi đưa com hộp. Mình bắt tay anh, nói vụ cái bốt đỏ sao rồi? Anh nói đúng là con vợ tui anh à. Mình nói sao không bắt đưa về quê? Anh nói nó phát hiện ra tui, trốn mất tiêu.

Mình vỗ vai anh, nói thôi bỏ đi anh, kiếm làm gì. Cô Chung yêu anh lắm, đừng làm cô buồn. Anh nói không, phải kiếm chớ. Tiếc gì đâu cái bướm thôi, nhưng tui tiếc cái bốt đỏ. Mình chẳng biết nói sao.

Cuối tuần mình đi nhậu. Taxi chạy qua cây sấu Cà phê Chung, thấy anh đang rượt đuổi đánh chị. Không chỉ đá hai đá như mọi ngày, anh túm tóc chị quật ngã, vừa đá vừa đánh, hét vang lên, nói *ngâu ngâu!*

Mình bảo taxi dừng lại, đi tới can ngăn anh. Anh thờ hồng học, nói con vợ tui nó *ngâu lóm ngâu lóm* (ngu lăm ngu lăm). Mình hỏi sao. Anh nói nó bán cái xe máy của tui lấy tiền đi làm cái bốt đỏ.

Trời đất ơi!

1/7/2013

NQL